

Margrethe Vestagers grundlovstale

Taler

Margrethe Vestager
Økonomi- og
indenrigsminister

Dato

5. juni 2012

Sted

Rudersdal kommuneforening,
Birkerød

Sidste år er længe siden. Er der eksempelvis nogle af jer, der kan huske, hvad et af de mest debatterede emner på Grundlovsdag sidste år var? Dengang var det under en måned siden, at Radikale Venstre havde indgået en aftale med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti om ændringer i efterlønnen og kun få måneder før, Lars Løkke Rasmussen udskrev valg. Men det var faktisk ikke ændringer i efterlønnen, der indtog førstepladsen i den offentlige debat.

Jeg kom til at tænke på det i går. Jeg var i Odense til en politisk debat med Pia Kjærsgaard. Faktisk den første politiske duel mellem os siden valget. Sidst vi mødtes var valgkampen fem dage gammel og stedet var Tønderhus, tæt på den dansk-tyske grænse. Og som på Grundlovsdag var øget grænsekontrol et overskyggende emne.

I går i Odense blev grænsekontrol ikke nævnt med et ord.

Det tænker jeg ofte på, når jeg læser, at danskerne ikke kan mærke, at de har fået en ny regering. Debatten om dem og os er død. En debat som Anders Fogh Rasmussen lagde kimen til i sin grundlovstale i 2002, og som den tidligere statsminister gang på gang gav ny nærig. I foråret 2006 under Muhammed-krisen blev erhvervslivet delt op i får og bukke. Og før debatten om dem-og-os lukkede og slukkede, prøvede den sidste VKO-regering med Lars Løkke Rasmussen i spidsen at sætte trumf på med vedtagelsen af et pointsystem, der

delte os yderligere op, og en genindførelse af den permanente grænsekontrol, der sendte et klart signal til vores omverden om, at vi var os selv nok.

Men den debat forstummede – heldigvis – med den gamle regerings exit. Med Lars Løkke Rasmussens farvel, sluttede Anders Fogh Rasmussens og Pia Kjærsgaards stadig strammere greb om udlændingepolitikken: Den kunne aldrig blive for stram – heller ikke når den reelt undertrykte danske statsborgeres rettigheder.

Hver dag glæder jeg mig over, at dem-og-os-debatten er død.

Jeg glæder mig over, at regeringen har skabt en ny balance i udlændingepolitikken. Ændringer, der betyder mindre statslig indblanding i, hvordan danske statsborgere lever deres liv. Ændringer og en ny balance, der har reel og konkret betydning for mange danskere, hver dag. En balance, der reelt har forandret udlændingede-batten.

Sidste år under midt under valgkampen besøgte jeg Axel og Tâm Morgenstjerne. De bor i en lille lejlighed i Brede lidt udenfor København. De mødte hinanden i Vietnam og har boet sammen i Danmark siden 2005. Tâm stod overfor at kunne få permanent opholdstilladelse, da VKOs pointsystem torpederede deres drøm. Eller som Axel udtrykte det: ”Pointsystemet kom som en tyv om natten. Jeg kan ikke se, hvem det hjælper og hvorfor.” Da jeg besøgte dem, arbejde Tâm, der har læst engelsk og fransk på et universitet i Vietnam, på et plejehjem samtidig med, at hun i sin fritid læste til SOSU-assistent.

For Axel og Tâm gør vores nye regler en stor forskel. En forskel, der betyder, at den usikkerhed de oplevede med et slag er forsvundet. Og det er kun rimeligt.

For ønsker vi, at Axel og Tâm skal gøre en ekstra indsats, arbejde lidt mere og dermed bidrage til et bedre og stærkere Danmark, bør vi også vise dem den tillid og tolerance, der skaber ro i deres liv.

Det er en af grundene til, at jeg er i politik. For at gøre en forskel. En forskel for mennesker med de muligheder vi har og får. Og selv om vi lever i en tid, hvor økonomien er altafgørende – og tro mig, der er jeg fuldt ud klar over – kan jeg snildt bruge lang tid på at glæde mig over, at bøsser og lesbiske nu får mulighed for at blive viet i en kirke. For det gør også en forskel for det enkelte menneske.

Og det er vel ret besat en af de ting, der skaber et Danmark, der står sammen. At de aller, aller fleste ønsker at gøre en forskel: Jer der kommer her for at fejre Grundloven. De mange, der gør frivilligt arbejde – i sporten, tager telefonen i en rådgivning, besøger ensomme mennesker. De mange som hver evig eneste dag rækker sig lidt længere, end de måske behøvede. For at gøre en forskel. For at tage ansvar.

Ændringerne i udlændingepolitikken og den øgede ligestilling af bøsser og lesbiske er en del af en større fortælling. En fortælling om, at denne regering vægter tillid og tolerance. Og det er værd at fejre i dag på Grundlovsdag.

For grundloven er netop et udtryk for tillid og tolerance. Friheden til at tro, ytre og samle sig kan gives i et samfund, der er baseret på tillid og tolerance. Tolerance overfor dem, der mener noget andet end en selv. Tillid til, at vi alle bruger vores rettigheder med omtanken for, at alle andre har samme rettigheder.

Men regeringens ambitioner slutter ikke her. Vores håb og ambition er at gøre Danmark til et helt land igen. Eller sagt med titlen fra regeringsgrundlaget: Et

Danmark, der står sammen.

Og jeg er stolt af og fuld af respekt for at være en del af en regering, der gør en forskel. En regering af tre forskellige partier, der står sammen om at få Danmark i arbejde – også når det er svært.

Gensidig tillid og tolerance er også en af grundene til, at regeringen har kunnet fremlægge en gennemarbejdet plan for dansk økonomi frem mod 2000 og 20, et oplæg til vanskelige treparts forhandlinger og et bund-solidt udspil til en skattereform, der vil resultere i at flere danskere kommer i arbejde og færre vil være på forsørgelse. Det kan og skal vi være stolte over.

Ligesom vi kan være stolte over, at Danmark ved valget endelig fik sin første kvindelige statsminister. Det gør en forskel. Og det var på tide – vi nærmer os trods alt med hastige skridt 100 året for kvinders valgret til Folketinget.

Regeringens udligningsreform gør også en forskel. Den betyder, at kommuner med store sociale problemer får lidt bedre muligheder for at tage hånd om deres udsatte og sårbare borgere. Det vil jeg gerne sige tak for, mens jeg er her i Nordsjælland, hvor en del kommuner kommer til at bidrage med lidt mere. Til gengæld kan det være med til at gøre en forskel for det enkelte menneske og for børnene i nogle af de nomadefamilier, hvor vi desværre ved, at det ofte er børnene, der betaler prisen for forældrenes sociale problemer. Og derfor vil jeg også gerne takke Enhedslisten for et godt og konstruktivt samarbejde om justeringerne af udligningen.

Tillid er også altafgørende, når det kommer til vores økonomi. Ligesom en sund og stærk økonomi er altafgørende, når vi vil skabe et samfund, hvor vi vil sikre

den tillid og tolerance Danmark var kendt for.

Netop tilliden til dansk økonomi er grunden til, at vi i øjeblikket oplever en historisk lav rente. En lav rente, der både kommer boligejerne og erhvervslivet til gode. Den lave rente siden 2008 er grunden til, at 45.000 flere er i beskæftigelse. Det gør en forskel. Og derfor er regeringens økonomiske politik lagt fast. For fraviger vi den økonomiske kurs regeringen har lagt, svigter vi den tillid, udlandet i øjeblikket viser os.

Og det er netop i bestræbelserne på at skabe tillid, at regeringen har sat en dagsorden, der handler om at skabe vækst og beskæftigelse og samtidig føre en ansvarlig økonomisk politik.

Men en lav rente alene redder os ikke. Danmarks økonomi blev svækket voldsomt under krisen, vi tabte omkring 180.000 arbejdspladser i den private sektor, vores konkurrenceevne kom under massivt pres, og vores produktivitet er for længe siden holdt op med at vokse så hurtigt som vore konkurrenters. Og alt for mange står desværre udenfor arbejdsmarkedet.

Det vil regering ændre. Og derfor beder vi alle om at bidrage og om at arbejde mere. For yder vi alle lidt mere, kan vi skabe et Danmark, der igen står sammen. Et Danmark med øget vækst og beskæftigelse. Et Danmark, hvor flere er i arbejde og færre på forsørgelse.

Og lad mig sige det helt klart: Det ikke bare regeringens ambition at bidrage til flere arbejdspladser. Det er regeringens pligt.

Og ligesom det er regeringens pligt at bidrage til vækst og beskæftigelse, mener vi også det er i orden at sige højt og klart, at alle skal bidrage. For denne regering er det absolut ikke et succeskriterium at sige til folk, der kommer på kontanthjælp: Tillykke – det kan du så være de næste mange år. Vi ønsker, at folk kommer i arbejde. For ulighed skabes også af at for mange står udenfor arbejdsmarkedet. Og derfor vil vi både bidrage til arbejdspladser, men også gøre det mere økonomisk attraktivt at komme i arbejde og arbejde mere. Med regeringens udspil til en skattereform foreslår vi derfor både at hæve beskæftigelsesfradraget markant og sikre at færre skal betale topskat.

Det er ansvarspådragende ikke at gennemføre reformer og urimeligt overfor de kommende generationer. Reforme der sikrer, at vores børn kan blive bedre uddannet, at vores samfund kan blive mere bæredygtigt, vores sundhed styrket og vi altid har råd og mulighed for at tage os af dem, der har brug for det. Og jeg forstår ikke, hvis nogen vælger den opgave fra: At kæmpe for at vores børn kan overtage et bedre og stærkere Danmark. Kun på den måde kan vi være med til at sikre et rigt og mangfoldigt Danmark, hvor der er plads til forskellighed, og hvor tillid og tolerance gør en forskel for det enkelte menneske. Det er en afgørende social opgave: Så vi skaber et samfund, der inddrager – ikke det samfund, der deler op i de-og-os.

Radikale Venstre gik til valg og blev valgt på at ville genoprette dansk økonomi gennem reformer – reformer til det bedre – og vælgerne viste os tillid. Det er jeg ydmyg over for. Det forpligter.

Vores mål er, at vi skal ruste os, så vi sikrer og udvikler det velfærdssamfund, som er en af Danmarks grundpiller. Derfor har regeringen gjort det til sin mærkesag at fremlægge udspil til ambitiøse reformer. Senest en skattereform. Ikke for reformernes skyld, men for samfundet og for det enkelte menneskes skyld. For reformer skal ikke blot føres ud i livet. De skal virke derude, hvor det betyder noget, hvor vi kan være med til fortsat at udvikle velfærdssamfundet.

Clinton brugte sloganet 'Its the economy, stupid'. Det handler ganske rigtig om økonomien, men det gør det udelukkende fordi, at økonomien betyder så meget for, hvordan vi har det som mennesker. Og derfor er det vigtigt, at vi tager ansvar. Nu.

Som sagt er det kun lidt over et år siden, at Radikale Venstre tog ansvar og indgik en aftale om efterlønnen med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Og jeg vil i dag gerne opfordre de selvsamme partier sammen med Liberal Alliance og Enhedslisten til at tage aktivt del i regeringens reformprogram. Ikke for regeringens skyld, men for Danmark og danskernes skyld. Det skylder vi hinanden som ansvarlige partier.

Indtil videre har vores forhandlinger med de øvrige partier været gode og seriøse, og det vil jeg gerne kvittere for. Og jeg håber, at det fortsætte. Ligesom jeg er overbevist om, at vi kan fortsætte de konstruktive trepartsforhandlinger med arbejdsgiverne og fagbevægelsen og sammen nå frem til et solidt resultat, der kan bringe Danmark i arbejde, styrke uddannelsesniveaue og bekæmpe ungdomsledighed. Også på kort sigt: I år og til næste år.

Sammen håber jeg, at vi kan være med til at gøre en forskel. En forskel, der allerede har haft betydning for den enkelte dansker, når vi mødes til Grundlovsdag næste år.

Tak for tilliden.

Kilde

altinget.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Grundlovstale, Radikale Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/grundlovstale-2012>